

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMEI LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPŠ
1950. GADA 29. MARTA

Nr. 42 (5736)

9.

APRILIS

SESTDIENA,

1988. GADS

Maksā 3 kap.

● PSKP XIX Vissavienības konferenci sagaidot

Sakaru darbinieku ieguldījums

Rajona darbaļaužu sociālistiskajā sacensībā par godu PSKP XIX Vissavienības konferencē Līvānu sakarnieku kolektīvi iesaistījās ar sekmīgu un augstvērtīgu darbu.

Pašreizējo panākumu pamatā ir rezultāti, ko kolektīvs guva aizvadītajā gadā. Līvānos samontēja jaunu aparatūru. Tas deva iespēju papildus uzstādīt tūkstoti telefonu un palielināt Līvānu automatiskās telefonu stacijas jaudu līdz trīsarpus tūkstotiem numuru. Lielu ieguldījumu šajā darbā deva mūsu sakaru līniju tehniskā iecirkņa inženieris Anatolijs Leonovs un vecākā elektrotehniķe Zinaida Leonova.

1987. gadā ar telefona sakariem nodrošinājām lielākoties Lielā Tēvijas kara invalīdus un kara dalībnieku ģimenes. Sogad Līvānu pilsētas sakarnieku brigāde pieredzējušā speciālista Jāņa Karkovska vadībā telefoni-

zēs vairāk nekā sešsimt dzīvokļu. Mūsu galvenais uzdevums šī piec gadē — telefonizēt maksimāli daudz līvāniešu dzīvokļu.

Ievērojot pašreizējās iespējas, daudz tiek darīts, lai plašāk telefonizētu arī Līvānu zonas saimniecības — sovhozu «Rudzāti», kolhozu «Rīts» un «Zelta vārpa», Oškālna kolhozu. Atbilstoši iedalītajiem līdzekļiem pirmām kārtām cenšamies ar telefoniem nodrošināt Lielā Tēvijas kara dalībnieku un invalīdu ģimenes, daudzdzīvokļu ģimenes un tos, kuri ļoti ilgi gaidījuši rindā.

Pirmoreiz mūsu sakaru līniju tehniskā iecirkņa pastāvēšanas laikā esam pieņēmuši sociālistiskās saistības ik ceturksni uz-

stādīt 200 telefonus. Saistības īsteno arī brigāde Jāņa Melngaiļa vadībā: būvē jaunas abonentu līnijas personiskajā sektorā. Labi strādā arī elektromontiere Antonīna Vilcāne, kura ne tikai apkalpo katru abonentu, bet arī slēdz ar abonentiem attiecīgus līgumus.

Otrajā ceturksnī izremontēsim gaisa līniju Līvānos, Rīgas ielā — no 191. līdz 261. namam. Tad varēsim vairāk telefonizēt šeit esošās personiskās mājas. Vasarā plānojam ierīkot kabeli Liepu, Preiļu un Parka ielu mikrorajonā. Tādējādi radīsies iespēja telefonizēt daudzus tos dzīvokļus, kuru īpašnieki uzņemti rindā līdz 1986. gadam.

J. RUBULS,

Preiļu sakaru mezgla Līvānu sakaru līniju tehniskā iecirkņa priekšnieks

Kvalitāti!

Savu viedokli par piena kvalitātes paaugstināšanas problēmām rajona kolhozos un padomju saimniecībās izsaka rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētāja vietnieks ALBERTS EGLĪTIS.

Uzreiz jāatzīst, ka neko optimistisku un iepriecinošu pastāstīt nevarēšu, jo piena kvalitāte mūs neapmierina jau sen, bet nekādu jūtamu uzlabojumu šajā jomā vēl neesam sasnieguši. Šķiet, ka arī turpmāk darāmā vēl tik daudz, ka solīt ātru un vienkāršu atrisinājumu ir nenopietni.

Viens no lielākajiem klupšanas akmeņiem ir lopbarība. Tās kvalitāte neatbilst prasībām. Ilgus gadus valdošā tendence bija tāda — ka tikai vairāk sagādāt. Un tāpēc skābsiena vietā tranšējās mums glabājas puspuvusi smakojoša masa, bet šķūņos — izbalējuša un pat sapelējuša siena ruloni. Katram siena stiebrinājumam jābūt kā zaļam dzīparam. Ieejiet kādā kolhoznieka personīgajā šķūnītī — tur vēl ziemas vidū smaržs pēc vasaras.

Vai kolektīvajās saimniecībās jābūt sliktāk? Piemēram, kolhozā «Dubna» bilanču komisijas laikā gan zootehniķi, gan veterinārie darbinieki vienā balsī vaimanāja — teji krit, govīs slimas... Kā nu nē, ja vasarā lopbarību gādāja nevis «kā labāk», bet gan «ka tik ātrāk». Un laida uz tīruma rulonu presi. Jo smagāks rulons, jo vairāk lopbarības sagādāts... Vai tā ir, var redzēt tagad, kad liela daļa man-

tības sapelējusi un sapuvusi. Bet, ko nozīmē govīm izbarot šādu sienu, var pārliecināties tradicionālajās Kvalitātes dienās, ko organizējam siera rūpnīcā. Dažas saimniecības pieņēma tik izteikta piegarša, ka liekas — govīs pelējumu vien eđušas.

Otra lieta — kā tiek ievērots sanitārais stāvoklis fermās. Pagājušā gada vasara bija slapja un dublainā. Govīs uz fermu nāca nobridušās. Katrai vismaz spaini ūdens vajadzēja, lai nētrību noskalotu no tesmeņa — pirms tiek pie slaukšanas. Vai visur tā darīja? Varu nosaukt ne vienu vien fermu un saimniecību, kur slaucējas šādiem «sīkumiem» lielu vērību neveltīja. Sak, kas tur liels, separatorā visi mehāniskie piemaisījumi tiek atnesti...

Pienācīgi netiek kopti arī piena trauki. Ielej siltu ūdeni, pieber hloru vai kādus citus dezinficējošus līdzekļus un, kā saka, lieta darīta. Taču reizēm arī siltā ūdens pietrūkst, skalo ar aukstu. Slaukšanas iekārtās un piena vados paliek un uzkrājas tauki.

Starp citu, arī piena vadi ir deficīta lieta. Neskatoties uz faktu, ka tos ražo Rēzeknes slaukšanas iekārtu rūpnīcā, mēs saņemam tikai 60 procentus vajadzīgā. Arī dzesēšanas iekārtas — saņemam tikai 45 procentus. Gan viena, gan otra iekārta ir ļoti vajadzīga un tieši ietekmē piena kvalitāti.

93 procenti rajonā izslauktā piena tiek ieskaitīti pirmajā šķīrā. Republikas mērogā tas ir labs rezultāts, taču mūs neapmierina, jo Preiļu siera rūpnīcā vajadzīgs nevis labs, bet ļoti labs piens. Siera ražotāju pretenzijas

ir pamatotas, jo mēs neesam atrisinājuši vēl vienu svarīgu uzdevumu — ganāmpulka atveseļošanu. Daudzām govīm ir slimi tesmeņi. Ārstējam ar antibiotikām. Ik gadus rajonā izbrākē ap tūkstoti ar leikozi saslimušu govju.

Tādā piena kvalitāte nav atkarīga tikai no kāda viena konkrēta faktora ievērošanas vai neievērošanas. Pastāv cieša sakarība starp dažādiem darbu cikliem. Lai šo sistēmu izkustinātu, vajadzīgi spēcīgi ietekmēšanas līdzekļi. Galvenais no tiem — piemaksas par kvalitāti: slaucēju, lopkopju, fermu brigadieru un saimniecību kopējā peļņa ir atkarīga no ražotā piena kvalitātes.

Par pirmajā šķīrā nodoto pienu tarifa likme tiek paaugstināta par 20 procentiem. Taču par otrajā un trešajā šķīrā nodoto maksā vairs tikai attiecīgi 60 un 40 procentus no tarifa likmes. Tāds ir nolikums. Protams, saimniecībās šajā ziņā ir nianses. Piemēram, M. Gorkija kolhozā par otrās šķīras pienu maksā 80, bet kolhozā «Sīlūkalns» — 60 procentus.

Taču, lai cik ietekmīgi šķiet materiālie stimuli, pastāv jēdziens — cilvēka faktors. Un ne velti saka, ka ar darbu samaksu pasauli otrādi neapgrīzīs. Dažam labam lopkopim ir pilnīgi vienalga, vai viņš par padarīto saņem simts vai tikai piecdesmit rubļus. Tāpēc pēdējais uzdevums, ko gribu uzsvērt — darbs ar lopkopju kadriem.

Lai izpildītu visus priekšnoteikumus, par kuriem runāju, ar labu gribu vien nepietiek. Vienreiz vajag ķerties pie darba.

Pierakstīja L. STRODE

vara», Bauskas rajons), L. Tamsons («Sabile», Talsu rajons), R. Auziņa («Lāčplēsis», Ogres rajons) un citi biedri.

Par to, kādi uzdevumi arod biedrības aktivistiem jāveic tagad, semināra dalībniekiem pastāstīja Republikāniskās arod biedrību padomes nodaļas vadītājs S. Dolgopolovs.

Mūsu rajona viesi bija ekskursijā uz agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» zirgaudzētavu un uz Preiļu siera rūpnīcu.

S. SKUDRA,

agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arod biedrības Preiļu rajona komitejas sekretāre

ASKIRIJA BOGDANOVA Līvānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā strādā par produkcijas fasetāju. Mainas uzdevumus viņa regulāri pārsniedz. Pagājušajā gadā Askirija Bogdanova atzīta par labāko savā profesijā.

J. SILICKA foto

16. aprīlī — komunistiskā sestdienas talka

Lielu vērību veltīsim labiekārtošanai

Komunistiskajā sestdienas talkā esam plānojuši paveikt iespējami daudz. Krietni garš ir iecerēto darbu saraksts — piecas lappuses mašīnrakstā. Te informēts, ko padarīs tieši talkas dienā un ko paveiks jau iepriekš — mūsu uzņēmuma ražošanas cikls, kas norit nepārtraukti, liek izdarīt dažas korekcijas.

Soreiz īpaši lielu vērību veltīsim tieši labiekārtošanas darbiem — strādāsim rūpnīcas teritorijā, katlu mājā, ūdeņu attīrīšanas sistēmu zonā, bērnudārzā, apkopsim kritušo padomju karavīru brāļu kapus. Piemēram, ir paredzēts izcirst diezgan daudz krūmu, krietni papūlēsīties, lai bijušās gradētavas vietā vēlāk varētu iekārtot zivju paviljonu. Dažādos labiekārtošanas darbos piedalīsies vairāk nekā 400 cilvēku, bet tieši 16. aprīlī strādās vairāk nekā 200 talcinieku.

Tāds pats cilvēku skaits strādās savās tiesajās darba vietās. Plānojam, ka, piemēram, lizīna un prēmiksu cehā virsplānā saražos pustonnu lizīna un divas tonnas prēmiksu. Mums jau kļuvis par tradīciju, ka komunistiskajā sestdienas talkā strādājam ar iekonomētu izejvielu, kurināmo un elektroenerģiju.

Darba svētki sāksies ar svinīgiem mītiņiem cehos un pārējās ražošanas vietās, talkas dienas nogalē iznāks «Komjaunatnes starmetis», bet jau nākamajā rītā talcinieki varēs skatīt sevi un biedrus fotoavīzē. Esam pārliecināti, ka talkā sasniegsim visaugstāko darba ražīgumu.

A. AUZĀNE,

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas komunistiskās sestdienas talkas vadības štāba priekšniece

Kā dara citur?

Agrofirma «Krasnij Oktjabrj» notika republikas agrofirmu un agrokombinātu arodkomiteju priekšsēdētāju seminārs.

Semināru atklāja agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arod biedrības republikāniskās komitejas priekšsēdētājs K. Rutenbergs. Agrofirms «Krasnij Oktjabrj» ģenerāldirektors R. Kavinskis pastāstīja par viņa vadītā kolektīva sasniegumiem ekonomikā un sociālās sfēras attīstīšanā. Par agrofirms «Krasnij

Oktjabrj» arodorganizācijas devumu pārkārtošanās procesa īstenošanā informēja arodkomitejas priekšsēdētāja T. Gromova.

Visinteresantākā, protams, bija arod biedrības aktivistu pieredzes apmaiņa. Par veikumu stāstīja vairāku arodorganizāciju vadītāji — J. Jansons («Ādaži», Rīgas rajons), A. Demme («Ūz-

● Kooperatīvi: pirmie soļi

● Cilvēks un viņa darbs

Augstāk par visu — firmas gods

Sagādījās tā, ka rajona laikraksts «Integrālis» vienā gadījumā izpalīdzēja, bet otrā, kā saka, sniedza «lāča» pakalpojumu. Paskaidrošu tuvāk. Tieši laikraksta galvenā metrologa nodalās inženieris Vjačeslavs Sumovičs un elektroatslēdznieks Leonīds Undruls uzzināja ka Rīgas pilsētas izpildkomiteja tiek organizēta sanāksme, kurā aicināti piedalīties visi, kam vien ir vēlēšanās iesaistīties kooperatīvos. Nedaudz vēlāk, atbildot uz «Leņina Karoga» kārtējo kritisko publikāciju par radioaparātu un televizoru remonta Līvānu darbnīcu, rajona izpildkomiteja ziņoja laikraksta lasītājiem, ka Līvānos izveidots kooperatīvs «Integrālis», tika norādīts arī priekšsēdētāja Vjačeslava Sumoviča telefona numurs.

Un tad tikai sākās... Meistaru neizdarību, reizēm pat klientu vajadzību atklātas ignorēšanas (kas jau kļuvis par ierastu vietējās «Elektrona» darbnīcas rīcības stilu) izmociņi līvānieši vārda tiešā nozīmē ielēca jaunizveidoto kooperatīvu. Bet tajā bija tikai trīs cilvēki, un praktiski nekādas materiālās bāzes. Kooperatīva biedriem pat prātā nenāca reklamēt savus pakalpojumus: sak, iestrādāsimies, tad arī rakstiet, zvaniet, nāciet.

Lūk, pavisam nesens Sumovičs un viņa domu biedri nolēma: ir laiks! Tagad jau ir par ko parunāt — neskatoties uz to, ka «Integrālis» vēl pavisam jauniņš, maijā kooperatīvam tikai gada jubileja. Taču, kā saka kooperatīva biedri, pamats jau izveidots, vajag tikai sienas būvēt.

Tātad — kas ir kooperatīva pamatā? Pirmkārt, protams, karsta vēlēšanās palīdzēt pašu laudim, pilsētniekiem tādā nebūt ne vienkāršā lietā kā televizoru un radioaparātūras remonts, elektroinstalācijas ierīkošanu un atjaunošanu. Vēl jo vairāk tāpēc, ka gan Sumovičs un Undruls, gan elektroatslēdznieks Genādijs Kuzmins un elektrīki Jevgēnijs Borovičs, Anatolijs Korotkovs un Ivans Samuls, kuri kooperatīvam pievienojās vēlāk, to visu labi prot. Ja jau tā, tad kāpēc gan neizdarīt cilvēkiem pakalpojumu un vēl pašiem nopelnīt? Entuziastus atbalstīja: rajona izpildkomitejas plānu komisija, arī EMBK (tagad koka konstrukciju rūpnīca). Pagājušā gada maijā

kooperatīvs reģistrēja statūtos, bankā atvēra savu rēķinu. Līdz ar to veidošanās un dibināšanas prieks arī beidzās. Sākās ikdiena.

Viņi visi, protams, zināja, kas gaidāms, cik smagu akmeni, kā saka, nolēmuši iekustināt. Nu viņiem bija jāizmirst tāds jēdziens kā brīvais laiks. Tagad tā vietā radās cits, ne mazāk svarīgs jēdziens — firmas gods: ja reiz pieņēmi pasūtījumu, tad kaut vai akmeni no gaisa krīt, arī izpildi to. Cik tas ir sarežģīti, manuprāt, zināms ne tikai speciālistiem, bet ikvienam no mums, kam ir nācies ne vienu reizi vien dzirdēt «Elektrona» meistarū lakonisko un būtībā arī visas mūsu cerības iznīcinošo: «Nav detaļu». Ja reiz detaļu bāds ir tik hroniska kaite specializētam uzņēmumam, tad ko lai dara kooperatīvs? Vēl jo vairāk tāpēc, ka viņiem nav arī neviena stingra un droša piegādātāja. Projām jau akurāt neviens neraida — ne tas pats «Elektrons», ne ražošanas apvienība VEF, ne galvaspilsētas veikals «Zinātne». Tiesa, ar atplestām rokām kooperatorus arī neviens neuzņem. Uzņēmumi steigdz piedāvāt nelikvidus, arī «Zinātne» nekādu lielu bagātību nesagrābsi. Atliek vienīgi mazumtirdzniecība — un līvānieši, kā saka, «ķemmē» tuvu un tālus sadzīves tehnikas veikalus, tiek pat līdz Maskavai, Leningradai un Minska. Taču tam visam vajag milzum daudz laika, kas uzņēmīgiem ļaudīm, kā zināms, ir naudas vērtē. Vēl jo vairāk tāpēc, ka kooperatīvs ir naturāla saimnieciskā aprēķina organizācija, kas veidota uz pašfinansēšanas un pašatmaksāšanās bāzes.

«Integrālim» radās ideja: kāpēc gan rajonā neatvērt kooperatīvu veikalu, kurā tirgotu rūpnieciskās ražošanas pārpalikumus? Par to lielam lielo paldies teiktu ne vien «Integrālis», bet arī daudzi desmiti cilvēku, kuriem, kā saka, rokas ir istajā vietā. Otrs sarežģījums, ar ko nācās saskarties jaunajiem kooperatoriem materiāli tehniskās apgādes zinā. Ir pilnīgi jebkādas informācijas trūkums par rūpniecības uzņēmumos esošajiem nelikvidiem. Saraksti, protams, kaut kur ir, taču tos vai nu grūti sameklēt, vai arī to saturs sen jau bezcerīgi novecojis. Likumsakarīgs secinājums — vajadzīgs in-

formācijas centrs. Līvānieši iesaka to izveidot uz kooperatīviem pamatiem.

Iedomāsimies, teiksim, tādu situāciju, ka noticis brīnums un veikalos parādījies viss, ko vajag kooperatīvam. Norēķināties tam iespējams tikai divējādi: skaidrā naudā vai arī ar čeku grāmatiņu. Tieši no pēdējās norēķina formas «Integrālis» bija spiests atteikties, jo mazumtirdzniecībā šāda forma netiek izmantota. Bez tam — čeku grāmatiņu var izmantot tikai republikas teritorijā. Tāpēc kooperatīvam nākas darboties vienīgi ar skaidru naudu. Tas nozīmē, ka līdzekļi regulāri jānoņem no sava rēķina, bet tādēļ bieži vajag braukt uz rajona centru. Tas nav ērti. Valsts bankas rajona nodalās filiāles Līvānos laikā gan nekad nebūs, tāpēc kooperatīva locekļi iesaka pilsētā atvērt kaut vai mazu kantorīti, kurā varētu izpildīt nedaudzas operācijas — pašreizējā situācija nelabvēlīgi ietekmē darba procesu.

Cerēsim, ka rajonā ieklausīsies kooperatīvu biedru domās, palīdzēs viņiem organizēt darbu. Taču jādarā tas viss, kā saka, ne tikai no ārpusēs. Rokas klēpi netur arī paši kooperatori. Divi mēneši pagāja, kamēr izremontēja Līvānu pilsētas izpildkomitejas iedalītās telpas Rīgas ielā 188. Ērtību tur, protams, nekādu nav, pat telefona pagaidām nav, taču galvenais — ir jumts virs galvas. Tagad pilnībā var nodarboties ar pasūtījumu pieņemšanas organizēšanu. Nu kooperatīvs sadalīts trijos saimnieciskā aprēķina iecirkņos: televīzija un radioaparātūras remonts, elektrotehniskie darbi un... pakalpojumi biškopjiem. Pēdējie gan šķiet visai neparasti — pārāk atšķirīgs profils. Taču viss nostāšanās savās vietās, kad man parādīja nelielu un kompakto ierīci. Izrādās, ka ar šo dzelteno aparātu var iegūt bišu indī — vērtīgu izejvielu farmaceitiem. Ierīci materializēja «Integrāļa» laudis — radoši attīstīja un nīlveidoja Igaunu biškopju ideju. Perspektīvā paredzēts vēl viens jauninājums biškopjiem — ierīce bišu saimju valrošanās stimulācijai. Cerēsim, ka tas nebūs pēdējais «Integrāļa» izstrādājums, jo izrādās, ka kooperatīvs apvienoīs patiešām radošus un lietiskus ļaudis.

Visbeidzot jautāju saviem sa-

runu biedriem — V. Sumovičam un L. Undrulam — par tādu kooperatīva darbībā visai delikātu un arī elementāru lietu kā peļņa. Gan kopējā, gan katra personīgā. Sešu mēnešu laikā «Integrālis» sniedza pakalpojumus par četriem tūkstošiem rubļu, kas nemaz nav tik slikti. Ja ņem vērā dažādus blakus darbus, kas saistīti ar kooperatīva iekārtošanu un nostiprināšanu. Un jāatceras, ka tie tūkstoši bieži vien rodas no nieka pasūtījumiem 10 rubļu apmērā. Kāda peļņa gūta? Tās līmenis svārstās. Var būt gan piecdesmit, gan divsimt rubļu mēnesī. Pastāv taču gabaldarba samaksa. Un strādā viņi, kad nu kurš var un cik daudz var, nav nekādas vajadzības vienam otru piespiest. Tomēr puīši domā ne tikai par to, kā piepildīt savu kabatu. Bez liekiem vārdiem iecirkņi nāk viens otram talkā, ja rodas nepieciešamība. Galu galā visi seši gādā par galarezultātu.

Izmantojot gadījumu, gribu parunāt par vēl vienu lietu, ko vajag zināt esošajiem un nākamajiem «Integrāļa» klientiem. Gan sarunās ar cilvēkiem, gan reizēm pat preses materiālos vēl ieslid doma, sak, tie kooperatori gan ir baigie plēsēji, maksa par izstrādājumiem un pakalpojumiem neprātīgi augsta... Tad nu, lūk, televizora regulēšana un tīrīšana apvienības «Elektrons» atelē izmaksā klientam vidēji 14 rubļus, bet kooperatīva — 15 rubļus. Detaļas pārdod par tik, cik samaksāts par tām veikalā (maksā vienīgi par apkalpošanu). Tiesa, uzņemums par steigdzīgu remontu — 40 procenti no darbu vērtības. Bet tas tikai tādā gadījumā, ja klients vēlas savu televizoru saņemt tajā pat dienā. Garantijas laiks pēc remonta — divi mēneši. Galu galā katrs pats var izrēķināt, izdevīgi tas vai nav izdevīgi. Kooperatori apgalvo, starp citu, ka domstarpību ar klientiem par samaksas jautājumiem viņiem nav bijis. Tieši otrādi, līvānieši visai labprāt izmanto «Integrāļa» pakalpojumus, jo sākuši ticēt kooperatīvam, tā locekļu godīgajai un cieņai pilnajai attieksmei pret pasūtītājiem. Vārdu sakot, cilvēki sākuši ticēt tam, kas kooperatīva «Integrālis» ļaužu saprašanā ir jēdziens «firmas gods».

I. KOROLOVA

Meistars

Ilgus gadus dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienībā par galdnieku strādā Pēteris Skutelis. Viņš apguvis mūrnieka un jumīka amatus. Visus pienākumus Pēteris Skutelis veic priekšzīmīgi, viņa darbs vairākkārt atzīmēts ar Goda rakstiem.

ATTELA: Pēteris Skutelis.
J. ZANDES foto

Uzvarētājam — dzīvoklis

Par pirmo vietu sociālistiskajā sacensībā — dzīvoklis ārpus kārtas. Tā tagad Daugavpils teritoriālajā vispārējās celtniecības trestā apbalvo pārvaldi, kas ceturksnī sasnieguši vislabākos rezultātus. Jūs plekritisiet, tas ir manāms stimuls, taču, kā izrādās, nav vienīgais.

— Mēs praktiski no jauna pārskatījām sacensības organizācijas formas un metodes, — teica tresta arodkomitejas priekšsēdētāja Maija Bodina, — un izstrādājām vienotus rādītājus visām mūsu 89 brigādēm. Tas, kas darbojas celtniecībā, kur plecu pie pleca strādā desmitiem dažādu speciālistu, mūs sapratīs. Kā tad bija agrāk? Teiksim, mūrnieka darba novērtēšanai bija vieni kritēriji, par krāsošanu darbu galvenokārt sprieda pēc citiem. Tāpēc objektīvi raksturot katra leguldījumu dažkārt bija grūti. Tas viss lielā mērā traucēja mūsu pilnīgu organizēt istu, nevis formālu sacensību.

Un patiešām, ko darīt, ja, teiksim, trestā ir tikai divas flīžu licēju brigādes? Iznāk, ka godalgota vieta agrāk tām bija garantēta automātiski.

To visu šeit ņēma vērā un apsvēra. Tagad trestā, kas viens no pirmajiem savā nozarē pārgāja uz kolektīvo darbuzņēmumu un saimniecisko aprēķinu, ieviesti deviņi, visiem kopīgi ražošanas darbības novērtējumi. Piemēram, tādi kā darba kvalitāte un mēneša plāna izpildes procents. Savukārt tas devis iespēju operatīvāk apkopot rezultātus,

kurus šeit rezumē ar ESM palīdzību.

Skatītošanas tehnika — un tas daudziem bija pārsteigums — palīdzēja arī paplašināt atklātumu sacensības provizorisko rezultātu apspriešanā. Kādā veidā? Katra mēneša sākumā mašīna sastāda sava veida rangu tabulu, kurā katrs pats savām acīm ieraudzīs, kas tai bridī ir līderis un kam jāsasparojas.

Sacensības autoritāti cēlusi arī darba pirmrindniekiem paredzēto prēmiju palielināšana. Agrāk šim mērķim gadā no materiālās stimulēšanas fonda atvēlēja 10 tūkstošus rubļu, turpretim tagad — jau 70 tūkstošus rubļu.

Tresta ļaudis atteikušies no daudziem formāliem lozungiem un aicinājumiem, tādiem kā «Sodien jāstrādā labāk nekā vakar». Jau tāpat ir saprotams, ka nevaļag strādāt sliktāk. Galvenais ir tas, lai jaunie stimuli rādītu pareizu virzienu un sacensības organizācijas forma atbilstu darba cilvēka psiholoģijai. Tad viņš būs gatavs strādāt pēc labākās sirdsapziņas un darbā izcelties.

S. LAJUSKINS,

LATINFORM korespondents

Atgriezoties pie publicētā

Pēc iedzīvotāju

pieprasījumā

Mūsu laikraksts lielu uzmanību veltī jautājumiem, kas saistīti ar rajona iedzīvotāju apgādi ar būvmateriāliem. Par to liecina redakcijas darbinieku sagatavotās publikācijas, kā arī lasītāju vēstules un atsauksmes.

Šis raizes un rūpes ir likumsakarīgas. Partijas rajona komitejas plēnumā, kurš notika pagājušā gada decembrī, starp citu, tika runāts arī par to, ka rajonā neapmierinoši attīstās individuālā dzīvokļu celtniecība, ka samazinās individuālo būvētāju skaits. Viens no iemesliem, kāpēc radusies šāda situācija, ir organizatoriski trūkumi iedzīvotāju apgādē ar būvmateriāliem.

Atgriezoties pie iepriekšējām laikraksta publikācijām, lūdzām Preiļu rajona patērētāju biedrību savienības vecāko prezīni Gaļinu Trifonovu pastāstīt, kas pēdējā laikā izmainījies būvmateriālu tirdzniecībā.

— Jāteic, ka laikraksts mums ļoti palīdzēja, jo piesaistīja šai problēmai gan sabiedrības, gan

arī amatpersonu uzmanību, — viņa sacīja. — Tas uzliek mums par pienākumu pastāvīgi kontrolēt problēmas risināšanas gaitu.

Pagājušā gada septembrī rajona izpildkomitejā notika sanāksme, kurā apsprieda, kā labāk organizēt tirdzniecību ar būvmateriāliem. Sanāksmē noteikta konkrēti pasākumus stāvokļa normalizēšanai, un tagad mēs tos īstenojam praktiski.

Ko esam paveikuši?

Pārskatīts būvmateriālu veikalu darba režīms. Tagad darbdienās tie strādās līdz pulksten devīnpadsmitiem. Prieļu veikals organizē būvmateriālu piegādi mājās ne tikai ceturtdienās, bet arī sestdienās. Bez tam plānojam atvērt būvmateriālu veikalu bijušā Prieļu kolhozu tirgus teritorijā. Jānoformē projektēšanas darbi, jāiekārto teritorija, jāuzbūvē nojumes, jāveic remonts telpās, kur izvietosies veikals, kā arī daudzi citi priekšdarbi. Latvijas Patērētāju

biedrību savienība iedalījusi rajonam angāru, kuru uzstādīs šajā laukumā. Būs pašiekāvējs, plānojam iegādāties autoceltni.

Uz šī veikala-bāzes izveidošanu mēs liekam lielas cerības. Ja izdosies stabilizēt iedzīvotāju apgādi ar būvmateriāliem rajona centrā, tad arī Līvānos šī problēma vairs nebūs tik akūta. Lai gan tādējādi pilnībā to nevarēsīm atrisināt. Tāpēc šī gada otrajā pusē jāorganizē būvmateriālu saņemšana Līvānu dzelzceļa stacijā. Līdz šim to īstenojot nevarēja, jo nebija bāzes materiālu uzglabāšanai. Līdz otrā pusgada sākumam Latvijas Patērētāju biedrību savienība plāno iedalīt metāla angāru, kuru varēs izmantot šim nolūkam.

Pašlaik rajona iedzīvotāju apgādē ar būvmateriāliem ir mazāk grūtību, jo vēl nav pienākuši celtniecības sezona. Taču pavisam drīz un arī vēlāk situācija var kļūt sarežģītāka. Tādēļ jau tagad jārada laba iestrāde, lai pēc tam iedzīvotāju apgādē ar būvmateriāliem sastrēgumu būtu pēc iespējas mazāk.

L. KUZMINA

Optimismam nav pamata

(Nobeigums. Sākums 3. lpp.)

būtu interesanti un savdabīgi, nemaz nav jāpārdomā dažādas ārzemju reklāmas, palmas, piramīdas, gandrīz visu tautību jaunavas, ansambļi un solisti ar locījumu svītrām pāri ķermeņiem. D. Platacs demonstrēja operatīvāti, jo diapozitīvos bija skatāmi žurnāla «Burda» jaunākie modeļi.

Interesanti, nebaldīšos pat teikt, ka visinteresantākie bija diapozitīvi. Tā kā programmas tēma bija ekoloģiskās problēmas, diapozitīvos visai izteiksmīgi izskatījās dūmu grīstes no linu fabrikas skursteņa, piesārņotās mazās upītes Preiļu apkārtnē, jaukais parka zaļums. Programma bija interesanta, vajadzīga, nopietna, bet līdz ar to ļoti līdzinājās interesantai aģitbrīgdāmei nevis diskotēkai. Arī dejojamas mūzikas bija pamaz.

Videotēka bija tikai viena — Preiļu rajona kultūras nama. Taču šis lepna nosaukums grūti piemērojams šai programmai, jo uz ekrāna vairāk varējām vērot pašī sevi, zāli, diskžokejus (atkarībā no tā, uz kuru pusi tika pavērta videokamera) nekā videosīžetus. Tāda iespēja pavērot pašiem sevi no malas ir interesanta atrakcija, bet nekādā gadījumā nav videodiskotēka.

Maz bija diskotēku, kuras priecēja ar interesantu skatuves noformējumu. Vairumā gadījumu uz tām izskatījās kā mazā boddītē. Seit kaut kas griežas, tur kaut kas spīd, te spoguļbumba, bet stūrī greizi diapozitīvi, visāda lieluma skrejoši uguni un starmeši, bet interesantākais tas, ka no tā visa reizumis labu laiku tiek izmantotas dažas vārgas spuldzītes.

Kopumā tehnikas mūsu diskotēkām nav daudz. Tā nav dižna, bet tieši tāpēc jāprot to izmantot, prasmīgi izvietot.

Un vēl. Teātra terminoloģijā runājot, patīkami, ja uz skatuves viss ir savā vietā, netraucē diskžokejam, un «katra bise arī izšauj».

KO TIK VISU NEDZIRDEJAMI!

Viena no mūsu diskžokeju nealēm ir neprasme interesanti runāt, likt ar savu balsi intonāciju, tempu, uzsvaram sevi ieklausīties. Visbiežāk sanāk tāda daiļrunāšana, bet vēl sliktāk, ja tā ir daiļlasīšana, ja diskžokejam priekšā ir scenārijs, un viņš vārds vārdā to atkārt. Negribas ticēt, ka šie «lasītāji» tāpat dara savās ikdienas diskotēkās.

Scenārijā pietiktu ierakstīt galvenās tēzes, domas attīstības gaitu, mūzikas izmantojumu, bet nevis paredzēt katru vārdu un izsaukumu. Daudziem jāpiestrādā pie savas izrunas (sevišķi angļiskās). Vēlējums visiem diskžokejiem: nekonkurēt ar solistu, nerunāt viņam «virsū», ikvienā skaidrībā ir instrumentācijas, un jāprot tās izmantot, lai izteiktu savas pārdomas. Vēl mūsu diskžokeji lemījoši garus, spēcīgus tekstus, un rezultāts visbiežāk ir tāds, ka visi runā vienlaicīgi — gan uz skatuves, gan zālē. Otra galējība: kad diskžokejs izsauc tikai atsevišķas frāzes, 2 — 3 nesastītus vārdus, ar kuriem mūsdienai publiku arī grūti iejūsmināt.

Neiztika, protams, arī bez kurioziem. Piemēram, diapozitīvu, kurā mozaikveida attēlos redzama populāra dziedātāja, pavadija komentārs, ka «tā ir Madonna dažādās formācijās». Kāds cits paziņoja, ka «tagad uzlūdz meitenes un citas daļā dzimuma būtnes...». Pikanti, bet ne smieklīgi.

Man, piemēram, nevienu negribējās uzlūgt, ja nu vienīgi pašu diskžokeju, lai aprunātos ar viņu par runas un skatuves kultūru. Toties uz dežošanu varenī rosināja paziņojums, ka drīz vien mēs «veci būsim, un tad nekā nebūs!» Cits diskžokejs, parādot aukstasinību, mājās aizmirstas kasetes trūkumu īpaši nepārdzīvoja, bet turpināja runāt scenārijā rakstīto, cerībā, ka komisija gan jau nesapratīs, ka šan falša mūzika.

Neviens nav pasargāts no pārteikšanās, aizmiršanas, tehniskām kļūmēm, taču par diskžokeja

kvalifikāciju liecina arī prasme iziet no situācijas nemanot, nevis ar paziņojumu, kāda īsti neļaimē viņam uz skatuves nupat notikusi.

SECINAJUMI

Secinājums ir viens un bēdīgs. Atļaušos teikt, ka diskotēkas ir zināms mākslas paveids, kuram arī jāattīstās, bet mūsu rajonā šo attīstību nemana. Aclmredzot kaut kādu rosišanos veicina vienīgi skate. Līdz tam neviens īpaši neuztraucas, un diskotēkās improvizē par «nekādu tēmu». Un, lūk, rezultāts: pašu «audzinātā» auditorija, kas diskotēkā pieprasa 3 reizes «grēku», tikpat daudz «vojāž» un arī pārējā laikā kaut ko pazīstamu, ko «prot deļot». Paši diskžokeji, par šo tematu uzrunāti, tikai plāta rokas: «Viņi jau nesaprot... Es jau dotu nopietnāku, bet viņi neko negrib... A priekš kam man tas? A kāpēc pārceņties?»

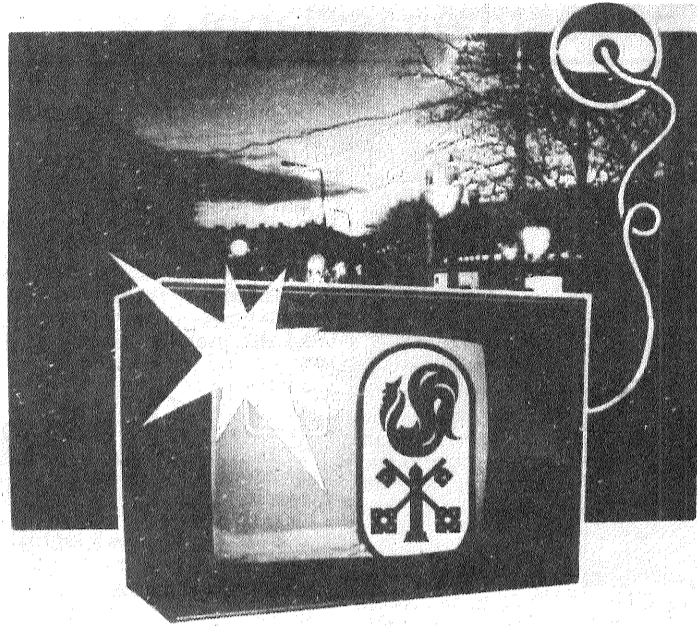
A es arī nezinu. Es piekritu A. Rudzātam, kurš kādā brīdī neizturējās, iesaucās, kā tādās diskotēkās «ar likumu» jāizliež, ka par tādām nedrīkst maksāt naudu, ja cilvēki grib to pelnīt bez darba.

Un vēl es piekritu žūrijai, ka lūzumam vienreiz jābūt. Ja jau šogad komisijai pietika drosmes to sākt, esmu gandrīz pārliecināta, ka šoreiz kategorijā «nesasniedzamās diskotēkas nākošgad būs kaut pakāpienu augstāk tičušas».

Tikai nudien paliek jociņi, redzot kaut kur Rožupē, Rušonā, Aglonā diskotēku aīšas ar tradicionālajiem precizējumiem — kur?, kad?, cikos? — un ieejas maksu līdz un pāri rublim. Kāpēc? Par ko? Vai tas būtu pārpratumš vai apzināts finansiāls nārkāpums? Kategorijas sapēmušās diskotēkas nosauktas raksta sākumā, tāpat kā ieejas maksas robežas.

Neesmu sīkumaina un ceru, ka iūs. cienījamie diskotēku ameklētāji, arī ne, bet šogad «augsim» paši un audzināsim arī savas diskotēkas.

Diskotēku programmas vēroja un savās pārdomās ar jums dalījās S. JOKSTE.

CIENIJAMIE TELEVIZIJAS SKATĪTĀJI!

● Atstāt mājas vai doties gulēt mierīgu sirdi var tikai tad, ja televizors ir ne vien izslēgts, bet arī atvienots no tīkla.
● Neatļaujiet bērniem bez pieaugušo klātbūtnes skatīties televizoru.

LPSR Iekšlietu ministrijas Ugunsdzēsības pārvalde
LPBS aģentūra «Latvijas kooperācijas reklāma»

UZMANĪBU!

Maģistrālo gāzes vadu Rīgas līnijas ražošanas pārvalde atgādina pilsoņiem, kolhozu, sovhozu, mežrūpniecības saimniecību vadītājiem, meliorācijas, celtniecības un projektēšanas organizāciju vadītājiem un speciālistiem, ka Preiļu rajona teritorijā ir augsta spiediena maģistrālo gāzes vadu sistēma un pazemes sakaru kabeļi.

Gāzes vads atrodas (orientējoši) līnijā Vipe — Līvāni — Brūveri — Rīmicāni. Precīzākus datus par gāzes vada un pazemes sakaru kabeļu atrašanās vietu jums sniegs rajona zemes ierīkotāji vai arī maģistrālo gāzes vadu Rīgas līnijas ražošanas pārvaldes darbinieki.

Vadītāji! Atcerieties, ka, lai veiktu jebkurus darbus tuvāk par 200 metriem no gāzes vada centrālās ass, ir vajadzīga speciāla atļauja, kuru izsniedz maģistrālo gāzes vadu Rīgas līnijas ražošanas pārvalde.

Un vēl — 3 dienas pirms darbu sākšanas ir jāizsauc pārstāvis no maģistrālo gāzes vadu Rīgas

līnijas ražošanas pārvaldes. Darbus drīkst veikt tikai šī pārstāvja klātbūtnē.

Mūsu adrese: Rīga-39, pasta kastīte 792, Rīgā, Birknieku ielā 111, tālruni 552255 vai 551432.

Darbu vadītāji, meistari, ek-skavatoristi, buldozeristi un mašīnisti, visi, kas vada jebkuras zemes rakšanas mašīnas! Neaizmirstiet, ka gāzes vada bojājums rada sprādzienu, kura rezultātā tiek iznīcināta tehnika, var iet bojā cilvēki un uz ilgāku laiku tiek pārtraukta gāzes piegāde republikai.

Pilsoņi! Ja konstatējat, ka gāzes vads ir bojāts vai arī ir manāma gāzes noplūde, tad nekavējoties ziņojiet maģistrālo gāzes vadu Rīgas līnijas ražošanas pārvaldei vai vietējās Tautas deputātu padomes izpildkomitejai. Maģistrālo gāzes vada atrašanās vietās stingri ievērojiet visus drošības noteikumus!

Amatpersonas un pilsoņus, kuri vainīgi gāzes vada bojāšanā, sauc pie atbildības likumā paredzētajā kārtībā.

Gulbenes rajona Rankas 63. profesionālī tehniskā vidusskola aicina uz ATVĒRTO DURVJU DIENU šī gada 19. aprīlī plkst. 12.00.

Tuvākas ziņas pa telefonu — Ranka 745 vai 684.

PREIĻU CIEMA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES IZPILDKOMITEJA

paziņo Preiļu ciema iedzīvotājiem, ka 13. un 14. aprīlī Lēnina kolhoza kantorī notiks dispanserizācija. Uz dispanserizāciju tiek aicināti visi ciema iedzīvotāji.

PĀRDOS ilgi uzglabājamo kāpostu 'Holandes amaga', vācu 'Dauerwais', gurku — vācu 'Libella', 'Izjašņij', kā arī citas dārzeņu un jaunu šķirņu puku sēklas Preiļos pie universālveikala 10. aprīlī no plkst. 9.00 līdz 12.00.

UZMANĪBU — MUZIKĀLO BĒRNU KONKURSS!

Preiļu rajona izpildkomitejas kultūras nodaļa šī gada 11. aprīlī plkst. 18.00 Līvānu kultūras nama telpās un 12. aprīlī plkst. 18.30 Preiļu rajona kultūras nama telpās organizē bērnu nokaustīšanos izvirzīšanai uz Latvijas radio muzikālo bērnu konkursu. Aicināti piedalīties muzikāli bērni līdz 6 gadu vecumam, kuriem repertuārā ir viena latviešu tautasdziesma, viena vecumam atbilstoša dziesma.

PĀRDOD motociklu «Java-350-634». Tālrunis 44760.

PĀRDOD māju Preiļos, A. Paulāna ielā 15. Interesēties no plkst. 12.00 līdz 15.00.

Nāca salna, koda ziedus, Novīst pumpurs neatvērts, Vēl tik rīta saule sveikta, Bet jau acīs mūža miegs. (Z. Purvs)

Kad neuzplaukušo bērzu skaras liecas pār atvērto kapu, dalām sāpju smagumu ar traģiski boja gājušā PĒTERA GOLUBOVA piederīgajiem.

Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija un arodkomiteja

Tēva padoms, tēva mīla Mūžam sirdī nezudīs. (Z. Purvs)

Skumji brīdī esam kopā ar Anitu, TĒTI smiltājā izvadot. Stabulnieku kultūras nama sievu vokālais ansamblis

Klusa paliek māja, sēta, Klusa paliek istabina. Nav vairs tēva mīlo soļu, Nav vairs tēva padomiņa. (T. dz.)

Izsakām līdzjūtību Anitai Ertei, TĒTI smiltainē aizvadot. Darba biedri

Skumji noliec galvas sirmie bērzi, Pūpolzaros nobirst dzīves stāsts. Pāri nošalc pavasara elpa, Jāšķiras, kaut šķirties ir tik zēl. (Z. Purvs)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību PĒTERA BENEDIKTA d. MICUĻA piederīgajiem, izvadot viņu smiltājā.

Kirova kolhoza kolektīvs

● Sporta informācija: futbols

Sezonas sākumā

Skolēnu pavasara brīvdienās skolas zālē notika BJSS dāvātā kājā un vidējā vecuma grupā.

Sacensību mērķis bija pārbaudīt jauno futbolistu spēkus pirms republikas bērnu un jaunatnes spartakiādes.

Jaunākajā vecuma grupā sacensībās piedalījās Rēzeknes komanda «Sokol», kā arī Ilūkstes, Jēkabpils un Preiļu futbolisti. Kausa liktenis izšķīrās pēdējā spēlē, kurā priekšīti tikās ar Rēzeknes «Sokol». Abas komandas līdz tam bija guvušas tikai uzvaras.

Pēc pirmā puslaika vadībā ar 2:1 bija izvirzījušies mūsu zēni, taču otrajā puslaikā viesi guva trīs vārtus. Tomēr spēles beigās mūsējiem rezultātu izdevās izlīdzināt — 4:4.

Nemot vērā gūto un zaudēto vārtu attiecību, par uzvarētājiem un celojošā kausa īpašniekiem kļuva rēzeknieši. «Sokol» būs mūsu galvenais konkurents spartakiādē. Trešo vietu ieguva Jēkabpils bērnu un jaunatnes sporta skolas komanda.

Vidējās vecuma grupas turnīrā piedalījās Preiļos, Ogres, Jēkabpils un Rēzeknes komandas. Arī te uz uzvaru pretendēja rēzeknieši un mājinieki. Nav no-

Preiļu bērnu un jaunatnes sporta kausa izcīņa minifutbola jaunākajā un vidējā vecuma grupā.

slēpums, ka kaimiņu rajona jaunie futbolisti ir spēcīgi un šurp brauca uzvarēt. Tomēr labāki bija mūsu zēni — uzvarēja ar rezultātu 8:4. Rezultatīvākais spēlētājs — V. Grigorjevs, kurš guva 6 vārtus. Labi spēlēja arī vārtsargs P. Višņakovs.

Tādējādi pirmajā vietā ierindojās Preiļos, otrajā — Rēzeknes un trešajā vietā — Jēkabpils komanda.

Uzvarētāji noslēguma parādē saņēma ceļojošos kausus, vimpelīšus, diplomus, piemiņas veltes. Sumināja arī labākos spēlētājus. Mūsu komandas tie bija V. Grigorjevs un V. Kirilovs.

Turnīrs parādīja, kāda ir jauno futbolistu sagatavotība šai sezonai. Mēs redzējam ne tikai komandu stiprās, bet arī vājās puses. Zinām, kas jāveic, lai tālāk paaugstinātu mūsu spēlētāju meistarību.

Isi gribu informēt par tiem sporta sarīkojumiem, kuri notiks mūsu rajonā šajā sezonā. Interesanta tā būs jaunajiem futbola

draugiem. Jo republikas 41. skolēnu spartakiādes zonas sacensības visās vecuma grupās notiks Preiļu stadionā.

No 25. līdz 27. aprīlim sacensīsies vecākās grupas komandas (no Ogres, Balviem, Rīgas un Preiļiem), bet no 29. aprīļa līdz 2. maijam — vidējā un jaunākā vecuma grupu komandas. Mūsu viesi un konkurenti būs Rīgas, Valmieras, Liepājas, Rēzeknes, Ilūkstes, Gulbenes jaunie futbolisti. Savām komandām izvirzām mērķi iekļūt finālā. Komandas, kuras brauks spēlēt futbolu uz Preiļiem, ir spēcīgas. Vieglu uzvaru nebūs.

Futbola sezonai gatavojas arī divas pieaugušo komandas — Preiļu «Dubna» un Līvānu «Kristāls». Piedalīsies Latvijas PSR kausa, žurnāla «Lauku Dzīve» kausa izcīņā un sporta biedrības «Daugava» meistarsacīkstēs. 24. aprīlī Preiļu stadionā «Dubnai» būs pirmā spēle republikas kausa izcīņā.

Sezona solās būt spriega. Pie tam — mūsu futbolisti ar pērnās sezonas sniegumu ir parādā saviem līdzjutējiem.

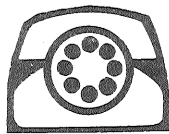
V. TOCKO,

bērnu un jaunatnes sporta skolas treneris

Redaktora v. P. PIZELIS

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Leņina Karogs» («Ленинское знамя»). Газета Латвийского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Преиля. Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 14304 eks. (latv. v. 10150 eks., krievu val. 4154 eks.).

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1.

Indekss 68169. Pas. 632.